

Denizli doğum yerim. 17.09.1983 doğumluyum. Jeoloji mühendisiyim. İzmir’de çalışıyorum, 2009 Ocak ayından beri. Ailem çiftçilik temelli yani annemin de babamın da ailesi hep çiftçilikle geçinmişler. Babam ekstradan işte bir dönem biz küçükken dokumacılık yapmış dokuma tezgâhlarıyla, uzun bir süre çiftçilik yapmayıp, uzun yıllar dokumacılık yaptı. Sonra işte biraz tarımla uğraştı biraz hayvancılık, dokumacılığın yanında yani. Sonra dokumacılığı bırakmıştı ya da bir yandan da dokumacılık devam ediyordu, muhtar oldu falan. Sonra dokumacılıkta çünkü şey, sektör kötü olunca yani fabrikalar yaygınlaşınca, dokumacılık bitince o işi bıraktı. Haliyle artık kazanamadı, kazanç elde edemeyince. Bütün köyde yaygındı hemen hemen her evde birkaç dokuma tezgâhı vardı ama el dokuması değil yani daha böyle yarı otomatik gibi bunlar, o şekilde. Sonra işte gene bir yandan tarımla falan uğraşıyordu, hayvancılık... Sonra muhtar oldu. Sonra bizim köy belediyelik oldu. Belediye statüsü kazanınca, üç dönem üst üste belediye başkanlığı yaptı. İşte en son o şekilde. Şimdi de sonrasında da işte oraya devam etmedi gene tarım ve hayvancılık falan, öyle uğraşıyorlar şu anda. İşte Denizli’nin Sarayköy ilçesi var. Bu İzmir Denizli yani şey, Sarayköy ilçesine bağlı bir köyü; ama böyle çok küçük bir köy yani şehirden çok uzak bir köy değil ya da ilçeden çok uzak değil. İlçeye 5 kilometre şehre 17 kilometre, 20 km belki en fazla. Zaten şu anda mahalle statüsünde.

Orada büyüdüm, rahat bir çocukluktu. Yani ilkokulu orda okudum, ortaokul ve liseyi Denizli de merkezde okudum. Tabii bu dokuma tezgâhları olduğu için biz okul vakti değil ama hafta sonları ya da yaz dönemlerinde, biz de o dokuma tezgâhlarında kardeşimle nöbetleşe çalışıyorduk yani mecburen. Hep de kaçıyorduk. Bahçede de çalıştığımız çok zaman oldu. Katkı sunmamız gerekiyordu illaki. Yani ama onun haricinde hani genel olarak eğlenceli bir ilkokul çağı için eğlenceli zamanlardı diyebilirim hani. Yaz tatillerinde mahallede rahattık. Hem güvenli ortam hem yani aileden çok baskı gördüğümüz söylenemez yani. Başka... Öyle yani hani. İyiydi güzeldi yani. Yani şey hani bir gecenin körüne kadar biz dışarıda oynayabiliyorduk mesela hani. Şey yoktu mesela sonradan şehri öğrendiğimde ya da ilk öğrendiğim zamanlarda da mesela insanlar çocuklarını dışarıda bırakmıyorlar haliyle ama şey değildi bizim için. Biz mesela; sabah erken uyanınca yataktan fırlayıp sokağa çıkıyorduk oyun oynamaya. Kahvaltıya, öğle yemeğine ve akşam yemeğine çağrılıyorduk eve, bir de yatmak için. Öyle çok yazlarım geçti yani benim. (gülüyor) Tabii bu dokumada çalıştığım zamanları, onları saymıyorum; onlar daha biraz daha hani büyüünceydi. Ya da bahçede tarlada falan. Öyle... Ve sobe oynuyorduk mesela bütün mahalle çocukları ya da kemik diye bir oyun var. Kemik atıyorsun karanlıkta böyle işte bir şey alanı var hani iki gruba ayrılıyorsun karanlıkta

kemiği bulan ve ulaştırın şeye puan kazanıyor vesaire. Onun dışında ne oynuyorduk işte? Uzuneşek oynuyorduk (gülüyor). Sokak oyunları yani topla falan iple. Bisiklete biniyorduk. Öyle...

Ya şimdi babamla çok ilişkimiz yoktu bizim yani hani olmadı genel olarak öyleydi. Annemle daha hep yakındık, yakındım yakınım yani yakındım. Yani babamla böyle bir herhangi bir sıkıntımı falan da paylaşamazdım. Yani illaki bir şey istediğinde önce bir başta reddedilirdi o; sonrasında ısrar etmem gerekirdi onun için. Yani bir şey alınmasını istiyorsam ya da bir şey için izin verilmesini istiyorsam falan. Çoğu zaman gerçi hani hakkını yemeyeyim hani istemeyerek de olsa yapmıştır da yani hani ama tabii ben genel olarak hani çok önemsenmediğimi düşünmüşümdür hep, babam tarafından çok ilgilenilmediğimi çok da böyle hani... Hani daha çok ilgilenileceği hep başka şeyleri vardı gibi. Babam muhtarken bir kere şey konuşması yapmışım mesela “köyünü bizden daha çok seviyorsun, bizim dertlerimizle, bizle ilgilenmiyorsun” diye konuşma yapmışım. Bir belki iki falan. Bir de mesela babam muhtarlık sürecinden sonra çok fazla alkol almaya başlamıştı. Yani gerçi öncesinde de vardı herhalde tam zamanları böyle şey yapamıyorum birbirine karışıyor o zamanları hani hatırlayamıyorum. Ne zaman sınırlarını hatırlayamıyorum yani onun. Çok içip mesela gece akşam geliyor eve mesela. Bizi zaten çok uzun bir süre mesela ben ilkokul 4’e kadardı galiba, babaannem ve dedemle aynı evde yaşadık. Yani dört odalı bir evdi zaten iki odası bizimdi, iki odası onların. Hani babaannemin eviydi. Tabii eğer onu düşünürsek babam da muhtarlığı ben 5’inci sınıftaydım galiba ilkokul 5’teydim yanlış hatırlamıyorsam. Daha öncesinde içiyordu. Geceleri böyle şey yaptığı çok olmuştur bizi. Böyle ilkokul 4-5 orta 1- orta 2 falan. O dönemlerde bizi uyandırıp böyle karşısında anlatıp anlatıp biz böyle çocuğuz zaten yani ne anlatıyon sen bizim karşımızda. Ya uyandırıyor sun yani bide şeyden. (gülüyor) Bir yandan da şey yapıyorduk yani tedirgin oluyorduk. Korkağım. Ben babamdan hep korkmuşumdur. Yani o yüzden hep de korkmuşumdur. Sonra büyüdüğümde de korkuyordum falan. Bağırırdı, çağırırdı falan. Bir yandan böyle hep şey hissedirdim; duygusal bir tarafı var adamın. Mesela alkol aldığında ağladığı da çok olmuştur. O da ayrı bir korkuturdu falan ama genel olarak öyleydi yani. Alkollüyken konuşurdu çok konuşmazdı zaten konuşmayan bir adamdı yani alkol aldığında konuşuyordu. Genel olarak konuşmazdı yani bizle değil yani genel olarak kimseyle de şey değildi. Sarhoşken şey yapıyordu yani konuşuyordu.

Sonra annemle; annemde işte daha böyle sessiz, sakin, daha içine kapanık, daha böyle kırılğan. Kolay ağlardı falan. Klasik işte aile gibi ya bir yandan da hani. İletişimi olmayan bir aile yani. İletişim olmayan kısmı için dedim bunu hani. Aile bireyleri arasında iletişim yok.

Sorunlar var ama çözülmeyen. Ne biliyim işte onun gibi. Yani babam mesela bizi çok dövmemiştir. Birkaç kere yak yemiştir kardeşimle. Hep de aynı zamanlarda dayak yemiştir yani hani. Çok da eften püften şeylerdir. Gerçi küçükken mesela babaannemlerle birlikte yaşarken ki zamanlarda şey olurdu hep bizim bir sofrada bir kaşık kavgamız olurdu. Babam hep birer yapıştırırdı yani. Babaannemler daha doğrusu hani annemin söylediğine göre öyle yani. Babaannemler rahatsız oluyor bizim kavgalarımızdan, gürültü patırtı haliyle yaşlı insanlar. Kızıyorlar bize. Babam da yani bu duruma kızdığı için bizi dövüyor filan gibi.

Dövüyor derken yani böyle yani hiçbir zaman pata küte dayak yemedik yani. Yani bir tokat iki tokat falandır. Bir kere kardeşimi kötü dövmüştü ama o zaman daha büyük zamanlarımızdı. Zaten ondan sonra da artık herhalde... Daha büyük dediğimde yani orta herhalde sanıyorum kardeşim orta iki falandı yani hani sonrasında dayak olayı olmadı kimse yemedi yani ama çok bağırdı mesela bir şeye sinirlenip o yüzden ben hep korkardım babamdan. Annemi de mesela birkaç kere dövmüşlüğü vardır. Birisinde benim yüzümden dayak yemişti. Bir gün çok üzümüştüm işte. Pazara gideceklerdi de işte bende peşlerini bırakmadım çok ağladım sızlandım falan. Beni tutamadılar falan en son bana kızıp aslında annemi arada dövdü yani hani öyle bir şey.

Sonra annem pılını pırtısını toplayıp anneannemin evine gitti. Sonra bizde eşyalarımızı toplayıp onun peşinden gittik. Sonra halam geldi anneannelere. Bir gün sonra falan. Hadi şey işte barıştırmak için falan. Geri götürecekti annemi, annem gitmiyor. Bizi geri götürdü. Biz böyle ortada saçma sapan bir oraya gittik bir oraya gittik bir hafta filan saçma sapan bir şey oldu. Sonra bir şekilde hallettiler. Annem eve döndü falan. Hatta bir değil iki kere oldu yani böyle. Birini çok net hatırlamıyorum da ama bir keresinde annemin gözünün ciddi morardığını çok net hatırlıyorum ben hiç unutmuyorum yani baya. Böyle bir şey dehşet yani annenin gözünü mor görüyorsun ve baban yapıyor yani. Ve ben küçüktüm yani hani ilkokuldaydım. Tabii daha çok korkuyorsun falan. Yani işte...

Mesela şimdi şeyi düşününce, babamı da düşününce aslında bunu yapacak insan da değil yani bir yandan. Mesela şunu hatırlıyorum mesela kardeşimle ilgili, kardeşim orta 3 falandı galiba “hani dövülmez ki artık yani kocaman çocuk oldu; küçük de olsa dövsem” falan diye bir cümle kurduğunu hatırlıyorum mesela. Hani köydeki bir sürü aile kocaman çocuklarını dövüyorlardı yani. Bunlara da şahittik ama böyle bir şey yapıyoruz, anlam veremiyorum yani şu anda düşününce bile. Demek ki o zaman daha başka ne biliyim. Gerçi öfkeli ve sinirli birisiydi yani babam çok ani öfkelenen... Annem de böyle güçsüz, karşı koyamayan pek,

edilgen falandı yani. Bende ilgi bekleyen çocuk. Babasından göremediği ilgiyi annesinden almaya çalışan çocuk. Ya işte şey yapıyordum mesela, her gün okuldan geldiğimde “Okulun nasıl geçti?” diye sorulması gerekirdi yani. Sormazlarsa yani annem, babama yapmıyordum onu. Sormazsa şey yapıyordum yani sordurana kadar uğraşıyordum falan. Hele bir de o gün sınav falan varsa mesela hani... Ama mesela şöyle bir şeyde vardı babam lise mezunu. Ben ilkokul ve ortaokulda hep matematikle ilgili hep yardımcı olmuştur mesela. Ödevlerde şunlarda bunlarda yani hep ama sonrasında tabii o da yeterli olamadı. O zaman bir şey olmuştum yani. Bizim tek ilişki kurduğumuz alan orasıydı aslında yani onun dışında bir şey yoktu yani. Öyle yani...

Kardeşimle iki yaş var iki yaşa yakın. Onunla sürekli hala öyleyiz. Bizi böyle kedi ve köpek şeklinde tanımlıyorlar. (gülüyor) Hala öyleyiz yani gerçekten. Gerçek anlamda da mesela yani ben üniversitedeyken bile dövüşmüşlüğümüz vardır bizim. Ciddi anlamda dövüşmüşlüğümüz yani. Bir keresinde o kadar çok sinirlendi ki böyle kapının camına vurdu falan cam böyle eli falan kesildi. Benim kolumu tuttu böyle “bak seni döverim kız” falan diye yani. Kolum baya morarmıştı falan. Üniversitedeydim. Hatta kolumu da öyle bir morartmış ki böyle morlukta ‘s’ harfi çıkmıştı isminin baş harfini kazımıştı yani. (gülüyor) Çok ilginç ya gerçekten. Öncesinde ama küçükken hep dövüşürdük yani. Hiçbir zaman anlaşmadık yani hiçbir zaman yani ama küçükken hep ben dövüyordum onu, o küçük olduğu için. Sonrasında dövmemeye başladım. Ben dayak yemedim ama hani en fazla gördüğüm fiziksel şiddet bu oldu hani kardeşimden ama hiçbir zaman anlaşmamışızdır; yani çok bir şey paylaşmamışızdır ama ben şeye de hep üzülürüm. Mesela kardeşim liseden sonra devam etmedi. Keşke hani şey yapsaydım daha çok destek olsaydım ona. Ortaokulda da, lisede de, derslerinde onda bunda. Bir yandan da böyle şeyini yaşarım yani pişmanlığını yaşarım. Ben hani büyüğüm yani şey yapmam lazımdı diye düşünüyorum hani bir ön ayak olmak gerekir belki. Mesela bana bunu şey yapan ön ayak olan, özendiren, gören, gördüğüm teyzemin kızıydı. Teyzemin kızı da benden iki yaş büyük sonuçta ama öyle bir şekilde ama yani özendirmişti yani. Ben ilgilenmedim ya yani hani. Gerçekten evet derslerinde onda bunda sormadım yani önemsemedim. Farkına varmadım yani o zaman bunun. Ya şöyle bir şey var ben de kuzenim de bana hani dersin nasıl ödevinde ne var ödevini birlikte yapalım falan filan böyle şeyler o da söylemedi ama ne biliyim o daha farklı, kardeşim yani aynı evdeyiz. Daha bir dikkat etmem gerekirdi belki. Öyle yani son işte bir süredir daha böyle iyi gibiyiz. Babamın kaybından sonra falan kardeşimle. Daha böyle daha çok dinliyoruz yani birbirimizi. Nispeten hani. Oturup böyle saatlerce muhabbet etmiyoruz da hani daha çok anladık gibi birbirimizi.

Ya işte ortaokulda da Denizli'deydim. Kardeşimde öyle başlamıştı falan. Ben mezun oldum o ilk ben orta 1'deydim ama o okulda yapamadı başka bir okula aldılar. Oradan mezun olmadı. Başka bir okula gitti. Bende liseye başlamıştım falan. Yani lisede de güzeldi lise. Babamla tabii o zamanlar daha artık hiçbir ilişkimiz yoktu falan. Anneme de şey demiyordum yani öyle her günü anlatıyım falan yoktu yani. Arkadaşlarla işte şehre artık daha adapte olmuşum. Ortaokulda da şehirde olduğum için ama artık lisede büyüdüm yani hani daha biliyorum falan. Dershane süreci falan da başlamıştı Lise 2'den sonra. Güzeldi lise de. Üniversite sınavına pek çalışmadım galiba onu da günlüklerimden çıkarıyorum. Okudukça fark ettim onu. (gülüyor) Geçenlerde bir çıkarıp hepsini bir okumuştum da. Daha böyle laylaylom geçirmişim yani liseyi genel olarak. Şey hissediyorum keşke şey yapsaymışım keşke ders çalışsaymışım. Böyle...

İşte çocuğun birine âşık olmuşum senelerce takılmışım yani ne gerek var ya üzüldüm yani kendime üzüldüm ya. Sonra gene şey babamdan çok dert yanımışım. Yani günlüklerimin hepsinde öyle bir babamla ilgili bir şey var yani ama şey mesela günlüklerimin birisinde babam bir şeye götürmüş beni bizi. Bir doğum günümde dışarıya yemek yemeye götürmüş yani. Hiç olacak iş mi köydeki adam. Hep birlikte ailecek yemeğe götürüyor ve ben bunu unutmuşum yani çok ayıp etmişim. Yani babamla o kadar şey bekleyip de insan böyle bir şey yapmış unuttur mu bunu. Demek ki o kadar da önemsememişim falan dedim yani sonradan. Öyle yani...

Sonra işte üniversite. Üniversitede artık, üniversite yani. (gülüyor) Bölüme aslında karar vermedim. Ben tıp istiyordum. Tıp olmayınca çoğu öğretmenlik olmak üzere işte bir sürü tercih ettim. Bir tane mühendislik vardı yani yazdığım. Onu da yazsam mı yazmasam mı falan diye böyle. Yani şans eseri oldu aslında. Çok da istediğimden falan değildi. Zaten tıp olmadığı için diğerleri fark etmiyordu, hepsi olabilirdi yani artık ondan sonra gibi. Ama mesela "****"ye gittiğimde kayda gittiğimde ben "****" benim... Daha öncesinde şeyden de görmemişim yani internette ya da bir yerden görmemişim. Sadece böyle birkaç kişinin anlatmasıyla hani bir kaç bildiğim... Çok da bir şey anlattıklarından değil. Çok ilginç böyle ya. Hayalimde canlandırdığım şekilde çıkmıştı yani. Çok şaşırmışım yani mesela ben ona. Nasıl olur falan diye. Öyle mesela işte okulun o hani işte ağaçların hani o kadar çok ağacın olması, çok geniş olması falan. Şeyler; o spor aktivitelerinin salonları vs. spor alanları falan... Baya çok hayal ettiğime çok yakındı yani. Üniversitede de işte bölümü sevmiştim ben yani. Bölümü sevdim yani severek okudum diyebilirim. Keyif alıyordum yani.

Hem araziye falan çıkıyorduk o çok keyifliydi bence. Eğleniyorduk yani. Bölümdeki arkadaşlar da iyiydi. Hep iyiydik yani. Öğrenci topluluğu işte “****” Topluluğu’ndaydım zaten. Ona gittim, ona başladım o ara mesela bir dağcılığa falan da başlamıştım. İkisinin arasında bir tercih yapmam gerekiyordu. Ya orayı tercih edecektim ama dağcılığı da istiyordum ama onun fiziki koşullarından dolayı, hani fiziki koşulları zor olduğundan değil işte kamp yapılması gerekiyordu. Yarıyıl tatilinde benim kalacak yerim yoktu vs. O yüzden devam edemedim yani ona ama şimdi düşününce diyorum ki keşke hani şu koşulları zorlasaydım. Birilerinden bir şekilde bir destek alıp devam etseydim ona diye çok düşünmüşümdür yani üzülmişümdür yani.

Üniversitede yurttan yaşadım, iki buçuk sene. Sonra eve çıktım oda arkadaşım ile. Okula çok yakın ama yürüyerek gidip gelebildiğimiz. Zaten hep öğrencilerin oturduğu bir semt. Evdeki hayatta güzeldi yani böyle komşular filan. Komşular dediğim işte öğrenci arkadaşların olması falan etrafta oturan. Valla güzeldi yani eğlenceliydi birbirine gidip geliyorsun falan, ziyaretler. Sonra işte bir tane sevgilim vardı falan baya kötüydü yani beni baya ciddi anlamda çok şey yapan kötü olduğumuz. Yani olumlu tarafları da vardır illaki ama genel olarak olumsuz etkiledi yani daha çok olumsuz etkiledi yani. Çünkü aslında lisede yaptığım gibi şey yapmışım yani işte peşinden yani hani çok fazla çok fazla kapılmışım yani gene ona. O yüzden çok üzuldüm. Yani aslında bana çok değer vermiyordu. Böyle ben hep değer versin diye uğraştım yani. Çıkmaya başladığımızda hani böyle her şey çok güzel falan diye düşünüyordum ama çok kısa bir süre sonra eski kız arkadaşı hikâyeleri çıktı falan. Mesaj mı geldi bir şeyler falan o da bir görüşme bir şey... Yani ben çok önemsemedim ya ne olacak ki falan böyle gayet şey düşünüyorum. Yani tabii ki olabilir normal arkadaşısı eski kız arkadaşısı falan gibi hep hep öyle düşündüm ama bir türlü o üçüncü kişi şey ilişkiden bir türlü çıkmadı yani. Aslında bir şekilde hep vardı yani. Ben hep çıkmasını bekledim. Yani böyle bir... Bir yandan da şey yani hâlbuki bir ilk sene bir ayrılık yaşadık falan. Hatta bir değil iki. Ben ikinci sınıftaydım.

Tabii bu arada dersler falan da baya kötü. Sonra bir daha olmadı hiç. Ya ayrılmadık ama yani o şey dedim yani kendime keşke o ilk ayrıldığımda bir daha hiç geri dönmeseydim yani. Çok büyük yanlıştı yani hakikatten. Zaten ondan sonra şey koptu yani ondan sonra böyle hep kendime saygımı da kaybetmeye başladım giderek, kendime güvenimi de kaybettim ve sürekli böyle bir inada da bindirdim belki bir yerde. Şey işte “o beni seviyor” falan işte ya da ne biliyim... Bir yandan inanmıyorum bir yandan inanmak istiyorum gibi bir durum vardı. Hemen hemen hep böyleydim yani ama böyle ama seneler geçtikçe de hep şey vardı yani bir

şekilde o eski kız arkadaşı bir yerlerde gündem oluyordu yani. Çok defa örneği oldu yani bunun ve çok rahatsız edici, çok sinir bozucu oldu. Sonra 7-7,5 yıl birlikte olduk falan o 7,5 yılın son 1,5 yılı ben İzmir’ de çalışıyordum. On n öncesinde eski kız arkadaşına dair en son yani bir işte birlikte olduğumuz zamanın belki 5’inci yılında falan belki bir şeyler yaşandı falan. Ondan sonra hiçbir şey olmadı ama ben böyle hem kendime güvenimi kaybettim hem ona olan güvenimi kaybettim ama bir türlü de şey de yapamadım, ayrılamadım da yani. Ben tamamen güçsüz bir şekilde ama mesela şimdi düşündüğümde hani sonrasında işte psikoterapileri falan da düşündüğümde mesela babama çok benzeyen bir karakter. İşte babamdan almadığım ilgiyi hep ondan beklediğim ve hani bunu da direttiğim şeklinde hani olabileceğinin kararına vardım yani. Bu desteklerle birlikte.

Bu arada tabii ben İzmir’e geldiğimde hani şöyle de bir şey oldu. Onla bir aldatma hikâyesi oldu yani ben aldatmış oluyorum. Bundan çok pişmanım oldum hala da çok pişman oluyorum. Bu böyle bir intikam da vardı işin içinde ama hala biz birlikteydik ve hep şey düşünüyordum ‘söylemem lazım’ diyordum ama bir türlü söyleyemedim yani. Ve en sonunda söylemeyeceğime karar verdim. Emin oldum söylemeyeceğim diye. O dönem de zaten bir yurt dışı işi vardı yani yurt dışı planı. Aslında böyle birlikte yaptığımız bir plan gibi ama çok da değil gibi. O yüzden mesela bir annesi de süreklide şey diyordu hani “nişanlanın” falan yurt dışına gidecek. Ben de böyle bir ertelemek için uğraşıyordum nişanı. Bu aldatma hikâyesinden sonra benim bunu söylemem gerekiyor diye ama dedim söylemeyeceğim yani tamam. Artık kabul ettim bunu söylemeyeceğim, bunla yaşayacağım, ayrılamayacağım yani. Öyle bir nişanlandık. Gitti yurt dışına ama ben bunu şey yapamadım bir şekilde sindiremedim içimde halledemedim. Söyledim, itiraf ettim. Ondan sonra da ayrıldık zaten. Öyle olacağını biliyordum istemeye istemeye hiç ayrılmasını istemiyordum ama şu anda bakınca iyi ki de böyle olmuş yani zaten biz birlikte olamazdık yani hani. Zaten hani çok da sevdiğini çok da değer verdiğini düşünmüyordum. Mesela bu yurt dışıyla ilgili yurt dışına gitme meselesiyle ilgili şöyle bir hikâye olmuştu: yurt dışından gelen birisi işte yabancı birisi buna diyor ki işte bu yurt dışına gideceğini falan söylüyor diyor ki hani yurt dışında yalnız yapamazsın hani birisi olursa yanında hani yanında bir arkadaşın yani bir eş şimdi olması çok önemli falan dedikten sonra bana söylüyor mesela. Birlikte gitmeyi mevzusunu hani. O gidecek kısa bir süre sonra ben gideceğim falan. O bile böyle hani bir şüphe uyandırıcı bir şekilde yani ben ona bağlamıştım mesela.

Zaten bir güvensizlik oluşmuştu. Yani şey hani yalnız kalmamak için hani gibi. Birisi olsun yanında gibi. Ya aslında daha çok kendime kıızıyorum da. Ya ilk ayrıldıktan sonra mesela hani

güçlü durup hani şey yapmamalıydım, geri bir daha başlamamalıydım. Önüme bakmalıydım. Sonra bir sürü şey etkiledi hani. İşte okulla ilgili etkiledi gelecekle ilgili planlarımı da etkiledi yani ben kısır kaldım yani hani. Birçok şeyde kendimi böyle bağladım yani ona. Yani kendime emek vereceğime onla birlikte olmak için uğraştım ona emek verdim. Ona emek verdim derken; ona emek verdim demiyorum hani. Birlikte olmak için sürekli hani emek verdim, hani yanlış yaptım. Yalnız başıma kalamadım yani aslında...

Yani yalnız başıma işte yani yalnız başıma kendi başıma planlar yapmadım. Gelecek kurmadım, birine endeksli yaşadım ki büyük hata yani. Sonuçta o yani düşünen bir canlı yani ona endeksleyip gelecek planı kuramazsın yani bir insan kurmamalı yani. Değişken yani o değişken bir şeyden bahsediyoruz. Başka bir şey değil yani bu hani bir şeyle ilgili plan yaparsın; üniversiteye gitmekle ilgili oradaki şey bellidir girmek için koşulları bellidir falan ona ulaşmak için uğraşırısın. Burada değişken bir şey üzerinden gelecek planı yapıyorsun aslında bir yerde... Büyük bir risk, büyük bir hata. Tabii bunun içinde şey var, kolaycılık da var, tembellik de var, korkmak da var, işte şeyde var psikoterapilerdeki o babamla ilgili o benzerlikleri de çok mesela. Hatta bana kuzenim şey demişti, bir gün böyle işte benim evimdeyken hani kuzenimde şey demişti *** Amca'nın aynısı bu'(gülüyor)falan. Hakikaten de ha gerçekten hani bir sürü şey. Yani hani o şey ilgisiz tarafı ama benim de sürekli o ilgiyi almak için sürekli uğraşıyor olmam. Mesela babamın da böyle şey düşünürdüm hep; bu adam bizi sevmiyor falan hani. Ben küçükken hep çok küçükken şey demişliğim var mesela babaanneme demiştim. "Babam bizi sevmiyor" hani daha ilkokula gitmiyordum. O da şey demişti hani "Olur mu hiç deli siz böyle hasta olduğunuzda başınızda deli divane oluyor, ne yapacağını bilemiyor eli ayağına dolanıyor" falan demesi üzerine ben babamın bizi sevdiğine ikna olmuşum falan. Hani benzer bir süreç aslında hani ben gördüğüm değil de inandığım üzerinden yaşadım hani.

Neyse yani o öyle geçti gitti. Şey kısmı ama bu aldatma hikâyesi olmasaydı yani bu hikâye, bu ayrılık kısmı böyle olmasaydı şu anda daha rahat olacaktım orası kesin yani. Bunu hep hiç geçmeyecek benim için hani. Bir sürü arkadaşım şey diyor hani mesela yani ev arkadaşırken ev arkadaşı bile hani "Bunu hak etmiştin" minvalinde bir şeyler söylemişti ona ya da benim arkadaşlarım da hani benzer şeyleri söylediler ama öyle değil yani. Kimse hak etmez bunu ve sadece bırakıp gitmiş olsaydım sadece ayrılmış olsaydım eminim şu anda çok rahat olacaktım. Böyle şey gibi hissediyorum hani sonuçta insanlar şey diyebiliyor "İşte aldattı o yüzden ayrıldılar bide nişanlanmışlardı üstelik" falan gibi ama öbür türlü olmuş olsaydı hani vicdanım rahat olacaktı. Şu anda değil yani. Yani ben ayrılmış olsaydım durum şöyle olacaktı;

yani zaten hani verdiği değeri, benim verdiğim değeri zaten ona, bana vermemiş olacaktı ve zaten bu işin böyle sonuçlanacağı çok açık ve netti önceden gibi bir durum olacaktı. Ama şimdi böyle şey gibi oldu yani nasıl denir ki buna? Yani tamam kimse hak etmiyor bunu ama böyle işini kolaylaştırmış oldum gibi de hissediyorum bir yandan hani, rahat... Aslında bir yandan böyle yani geçmiş ilişkiyi düşündüğümde hani rahat olmamasını gerektiren bir sürü sebep var bence. Bana yaptıklarından dolayı ama sonuç öyle olmadı yani.

Neyse sonra işte burada işte çalışıyorum falan. Bu işte istediğim bir iş değildi zaten hani. Memuriyet falan ama İzmir diye geldim. Gelmişim yani 2009 başında. Çok benlik bir şey yoktu yani jeoloji mühendisinin yapacağı bir şey değildi yani. Ben de başka işler yapmaya başladım iş yerinde hani. Öyle alanımın dışında yaptığım şeyler hala da öyle. Yani 2009'dan 2015'e kadar işte öyle çalıştım. Daha sonra bir dört buçuk yıl kendi alanımla ilgili işler yaptım falan ama orada da başka sıkıntılar olduğu için yani orda yaptığım işten memnundum en azından hani sürekli bir şey yapıyorsun ve vakit geçiyor ya en basitinden. (gülüyor) Diğer tarafta da vakit geçiyor ama hani orda daha böyle iyiydi yani daha kendimi işe yarar hissediyordum ama hani iş arkadaşlarıyla olan ilişkilerimde rahat olamadığım için tekrar eski iş yerine dönmek istedim. Çünkü iş arkadaşları kötü olduğundan da değil. Dışardaki ilişkilerimiz iyiydi sadece işteki yani işin içeriğinden kaynaklı sıkıntılar yaşadığımız için yapamadım yani orda. Sonra yakın vakitte eski iş yerime geri döndüm. Ha tabii bu işle ilgili hayatım... Bu arada başka şeyler de oldu yani. (gülüyor)

Bu arada işte 2013'te evlendim. İstanbul'daydı biz çıkmaya başladığımızda. Ayrıldıktan yaklaşık 1,5 yıl sonra çıkmaya başladık. Sonra 1 sene sonra falan da evlendik zaten. O İzmir'den İstanbul'a geldi ama bir şekilde olmadı. Yani iyi birisiydi falan ama yani hani çok bana uygun değildi. Ya evlenmeye nasıl karar verdik? Ben İstanbul'a gidecektim yani öyle düşünüyorduk. Yani aslında ben İstanbul'a gitmek istiyordum ama İstanbul'da geçinemeyeceğimize karar verdik. Sonra İstanbul'da birlikte yaşarsak belki geçinebiliriz diye düşündük. (gülüyor) Onun için de evlenmemiz gerekiyordu. Aslında buradan çıktı yani hani. Evlenme teklifi de almadım..... "Eeee evlenelim o zaman" falan oldu yani ama sonra baktık, yok ya yani İzmir, İstanbul'da birlikte yaşasak da olmayacaktı yani maddi olarak geçinemeyeceğimizden. Hem de İzmir hem Denizli'ye benim aileme de yakın, hem onun ailesi İzmir'de yaşıyor, çok daha makul olacaktı İzmir.

O yüzden o buraya geldi. Sonra evlendik. Yani aslında biraz acele karar verilmiş bir kararı benim için. Hatta evlenirken bile yani böyle âşık olduğumu falan düşünüyordum ama çok kısa

bir süre sonra aslında aşık olmadığını falan fark ettim. Bir de sonra ve aynı zamanda çok kısa bir süre sonra da evlilikten çok kısa bir süre sonra da yeni başladım bir yandan. Hatta hiç ataerkil olmadığını düşünürken, daha fazla böyle bir ataerkil özelliklerini gördüm, rahatsız edeceği şekilde. Çok da fikirlerimizin aslında yani çok da aynı dili konuşmadığımız... Eeee yani mesela bir kere bana şey söylemişti, böyle ben yemek yapıyorum işte yani hem işte çalışıyorum hem evde çalışıyorum, yemek yapıyorum hani ev işlerinde katkı sunmasını bekliyorum falan. Bana şey demişti hiç unutmam yani onu evliliğimizin ilk senesiydi “Sanki börekler açıyorsun” falan demişti. Sonra annesiyle olan ilişkisi beni çok rahatsız etmişti. Yani evdeki işte böyle bir hizmet anlayışı. Gerçi annesi de bunda çok bundan hiçbir şekilde rahatsız değildi belki alışmasına da katkı sunmuştu yani aslında. Bir de sürekli bağıyordu ailesine ve ben çok şaşırılmıştım ya. Yani öncesinde hiç görmemiştim bunu. Hakikaten yani hani. Sonra bana da çok bağıyordu ve ben bağırılmaktan, böyle beni böyle birisi bana bağırdığında bir şey konuşurken, bir şey tartışırken yani böyle stresli bir ortamda ben nasıl diyeyim şey oluyorum, kopuyorum yani ve tartışmadan da kopuyorum, ortamdaki da kopuyorum.

Çünkü mesela babam da mesela hani o bağırdığında aynı şey hani. Direk şey oluyordu, bir korku geliyor ya da şeyimi kaybediyorum yani o zihnen ortamı değiştiriyorum yani. Çok bağırdı yani hep tartışmalarda. Mesela arkadaşların içinde çok fazla yapıyordu bunu. Hiç beklemediğim bir şekilde. Böyle şeylerde böyle daha bir soğuttu. Ama tabii bir yandan da böyle hani hep bir ayrılacağım, ayrılmak istiyorum ama sonra vazgeçiyorum. Bir daha denemeye karar veriyorum. Bir yandan mahalle baskısı var. Mahalle baskısı dediğim aslında mahalle baskısı da değil yani, ailemden dolayı şey yapıyorum yani çekiniyorum. Onun ailesinden de çekiniyorum. Yani işte hani “Her şey iyi ne diye ayrılıyorsunuz?” falan diyecekler düşüncesi vardı. Yani ama böyle daha çok emek verdikçe şey de oluştu daha böyle bir alışkanlıkta oluştu. Sonra bazen öyle şeyler oldu ki şey diye düşünmüştüm ben, hani böyle saçma gibi ama bunu böyle “Kaderim benim ya” dediğim zamanlar olmuştu yani hani. Ya benim düşündüğüm bir şeyi düşünüp ona göre hareket ettiği zamanlar olmuştu yani hani. Böyle şeyler. Bunun gibi böyle tam bunları açıklayamam ama...

Ve şeydi yani hani iyi, iyi birisi gene hani dışarıdaki bir sürü insandan çok daha iyi biri, bunu biliyorum. Bir sürü iyi özelliği vardı yani onu sevmem için aslında. Birazda onun için uğraştım. Hakikatten de şey bana da değer veriyordu mesela yani değer veriyordu belki başlarda ya da ben öyle hissediyordum onun da bilmiyorum. Bir o bide ailemle ilgilide işte saygılı biriydi. Yani insanlara yardım severdi. Kötü niyetli değildi hiçbir zaman. Yani bunları da düşünüyordum yani hani. Yakışıklıydı tabii o da etkiliydi (gülüyor) ama mesela çocuk

tarafı vardı hani bir çocuk bir yönü vardı ama ben öyle kabul etmişim yani hani onu. Yani i re edip hani hep o kısmını görmezden gelip onla hani öğrenirim yaşamayı gibi diye düşünmüştüm ama çok da yapamadım galiba hani. Şimdi düşününce çok da bunu kaldıramadım herhalde, idare edemedim ya da. Belki öyle demek gerekiyor ama sonradan yani hani seviyordum yani şey diyorum.

Neyse sonra ilişki kötüye gitmeye başladı falan. İşte cinsel hayatımızda kötüydü. Tabii bu arada ben 2016 yılında tiroit ameliyatı olmuşum falan. O da tabii beni şey olarak etkiliyordu yani etkilemişti yani. Hem fiziksel olarak hem ruhen, hem psikolojik olarak da çok etkilemişti yani beni. O tiroidin etkileri oldu yani. Biraz ilişkimin kötü olmasının, kötü gitmesinin sebebi biraz da oydu yani hani benim tarafımdan. İlişkiyi olumsuz anlamda etkiledi bu. Sonra işte çok kavga etmeye falan başladık. Baya kötü olduk. Arkadaşların içinde falan çok kavga ediyorduk. Başta bunu hani şey yapıyordum hani bunu yapmayalım diye uğraşıyordum.

Ve sesimi çıkarmıyordum sonra şey yaptım yani artık hani neden hani. Bu biraz hem görsün anlasın istiyordum hem de arkadaşların içinde sürekli böyle baskılanan bir karakter gibi görünüyor olmaktan da sıkılmışım. Ve bende aynı şekilde hani artık arkadaşların içinde de dâhi kavga eder durumdaydık veya şeydeydik ve hani şey de görünmüyorduk yani hiçbir zaman sevgili ya da evli çift gibi de görünmüyorduk görünmemişiz yani sonradan aldığım bir geri bildirimler. Ki ben aslında bunu az çok hissediyordum. Neyse ben ilişkiyi kurtarmak için uğraştım hani ama yakın zamanda ayrıldık. Şimdi baktığımda biz belki son yani... 5,5 ay oldu ayrılalı. Yani bir 2,5 yıl öncesinde ayrılmış olmalıydık belki de. Aşağı yukarı ya da 2 yıl. O dönemlerde benim böyle bir kurtarmak için uğraştığımı... Bir emek vermediği zamanlardı. Ayrılık konuşması yani ayrılıkla ilgili konuşurken, konuşuyorduk. O döneme girdik işte.2019 Kasım vakitlerinde. O sırada ama şey öğrendim işte ikimizin de biz evliyken tanıştığımız ve uzun zamandır arkadaşımız olan birisiyle ilişkisi olduğunu öğrendim. Bunun ne zaman başladığını bilmiyorum tabii ama sonrası olduğunu söylüyorlar. Yani daha ayrılmamıştık falan ama en azından şey diyorum, ayrılma sebebimiz bu olmadı yani. (gülüyor) Direk bu olmadı yani en azından. Benim için sebepler başkaydı, bu sonuç gibiydi. Şeyde de aslında böyleydi. Yani o aldatma hikâyesi de aslında bir sonuç gibiydi yani, bu da öyle. Tabii burada ekstra şey var bir kişi kandırdı ben iki kişi. (gülüyor)

Ama çok zor atlatmadım sanıyorum yani hani şu anda da çok yani hani zor atlatmadım çünkü zaten onun kadar sevmedim başından beri. Hani sevmek denir mi onu da bilmiyorum gerçi hani. O da sağlıklı bir sevgi hali değildi yani. Başında öyleydi aslında en başında ama

sonradan böyle bir hastalıklı bir hal almıştı. Yani sağlıklı derken hani yani böyle de en başta böyle bütün bir güven ilişkisi var her şeyiyle güveniyorum yani seviyorum onunda aynı duyguları beslediğini düşünüyorum ama bu sağlıklı bir yani hani. Karşılıklı saygı, güven ve benzer duygular besliyorsan bu sağlıklı ama sonrasında işte güvenmediğim ama bir türlü kopamadığım... Bir yandan böyle müthiş duyguları böyle hani hem çok seviyorsun hem bir yandan çok nefret ediyorsun o da şey, sağlıksız olan kısmı diye tanımlayabilirim şu anda. Daha üzerine düşünürsem daha fazla şeylerde çıkabilir de bence işte, kabaca böyle yani. Aslında şeydi yani hani durumun farkındaydım ama şey diyordum yani hani kötü olduğunun farkındayım ama düzeltilebilir. Hani biz birlikte yapabiliriz diye de düşünüyordum yani hani ve sevdiğimi biliyordum ama olmadı. Olmaması belki daha iyi oldu yani. Belki şey yapmamak gerekiyor olmuyorsa olmuyordur. Zor yani zorlamak da demeyim de buna bir yandan zorlamak ama bir yandan nasıl anlatayım doğal değil belki yani hani akışında değil yani hani anlaşıyor olsan anlaşıyor olsundur yani anlaşmak için uğraşmak da gerekmiyor hani. Atıyorum ben şöyleyim o böyle hani bak böyle ikimizin de olumlu tarafları var bir yerlerde uzlaşabiliriz diye düşünmek de gerekmiyor belki hani bunun için zorlamak gerekmiyor. Neyse o yani hani. Belki için de o şekilde düşündüm yani.

Boşanma süreci zaten konuşuyorduk. Sonra ben bu aldatma hikâyesini öğrenince... Yo öyle değil aslında. Boşanma sürecinde bir kardeşimin nişanı annemin küçük bir operasyonu girmişti araya, girdi zaten. Mesela annemin operasyonundan döndüğümde zaten o şey konuşmasını yapacaktım zaten net olarak birisinden birinden şüpheleniyordum ve döndüğümde zaten bu işi artık hani konuşup ailelere ne zaman açıklayacağız işte mahkemeye ne zaman gideceğiz, başvuruyu ne zaman yapacağız ya da bu prosedür işlemleri nasıl halledeceğimiz şeklinde bir konuşma yapacaktım yani hani. Onu konuştum ama bir yandan bu hikâyenin de aldatma hikâyesinde saklandığını biliyordum. Onu da konuşmadan yapamadım yani. Onu da konuştum, aynı gün içinde. Sonra ertesi gün müydü acaba? Evet, evet ertesi gündü tabii. İşte avukat arkadaşımız var ona gittik danıştık “nasıl yapalım?”, “işte şöyle yapmanız lazım” bize yol gösterdi filan işte. Sonra işte şey yaptık, mahkemeye başvurduk ama tabii bu süreçte işte bir araba ve bir arsa vardı işte ikimizin birlikte sonradan edindiğimiz ama bu araba ilk yani bu bununla ilgili birtakım sıkıntılar çıktı yani bir maddi olarak sürtüşmeler oluştu bir şekilde. İşte daha çok katkı sunduğu için maddi anlamda kendi hani. Tabii bende başta bunu kabul etmiştim.

En başından kabul ederek ilk avukata öyle söylediğim için sonradan karar değiştirdim aslında. Her şey yarı yarıya olması gerekiyordu ama en başta öyle söylememiştim. Yarı yarıya yani

sonradan edinilen mal varlığının yarısı değil de yarısının yarısına razı olmuştum ama aslında öyle yapmamam gerekiyordu. Bunu da ben kendim fark etmedim. Aslında bunu arkadaşlarım sağ olsunlar onlar fark ettirdi bana yani aslında ben bana kalırsa sadece katkı sunduğum kadarını aslında bu da şeyden kalma bir şey böyle davranıyor olma biçimi bitmiş olan ilişkimden kalma bir şey yani. *** daha çok maddi olarak beni desteklemişti ki ben sonrasında ayrıldıktan sonra kredi çekip ona olan borçlarımı az çok bana ne destek olduysa maddi olarak onları geri ödemek için kredi çekip, onların borcunu ödemiştik ve sonra şey demiştik; bir sonraki ilişkimde hiçbir şekilde hiçbir erkekten maddi bir destek almayacağım demiştik. Biraz *** ilişkimizin öyle olması ve benim bu şekilde davranmam da o yüzdendi. İlk arabayı alırken işte kredi öderken birlikte ödemiştik yarı yarıya ve sadece o kadarını talep etmişim ben başta ama aslında öyle olması gerekmiyor yani sonuçta ev hanımları maddi bir katkı sunmuyorlar edinilen mal varlığına ama boşanmalarda mal varlığının yarısı onun yani. Bu devletin yani kanunların tanıdığı bir hak yani ki üstelik evde de ne kadar çok genel olarak işi daha çok benim üstlendiğimi düşünürsek, ev bakımını, aile bakımını. Zaten bunlar hep şeydi yani önemsizdi yani bunların bir değeri yoktu hiçbir zaman olmadı yani. Temizlik bulaşık ya da işte ne biliyim yemek vesaire.

Orda biraz sürtüşme yaşadık. Beklemediğim tepkiler gördüm. Üzülüğüm, yeniden tanıdım *** Hakikatten şeyi düşünmedi yani hani benim birlikte edindiğimiz o mal varlığının yarısının benim hakkım olduğunu düşünmedi ve hala da düşünmüyor yani ama bir şekilde sonradan bunlara razı oldu. Ayrıldık falan işte. Öyle bende işte o arada diğer iş yerine geçtim tabii. Boşanmış olmak, iyi olumlu etkilemiş, öyle söylüyor arkadaşlarım. Yani arkadaşlarımın söylediği şu gerçi kendisine düşündüğümü de söyleyeceğim de. Arkadaşlarım şöyle diyorlar “ömrüne ömür kattın” diyorlar. (gülüyor) Ya da şöyle mi demişlerdi ya pardon “ömrünü uzattın” dediler ama bende gerçekten bunu hissediyorum ya. Bir gün böyle eve geldim oh dedim ya bu ne ya evde kavga yok gürültü yok stres yok. Sakin ve huzurlu kedilerle birlikte. Böyle bir anda bir duygu geldi yani bir aydınlanma. İşten eve döndüğüm bir gün evet. Hala çok atlattığım söylenemez ama genel olarak atlattım herhalde yani iyiyim.

Ne kattı hayatıma? Ne biliyim kendi başıma karar alıyorum. Daha çok vaktim var. Tartışmıyorum, tartışacağım bir şey yok. Kimseyle tartışacak birisi yok. (gülüyor) Kavga edecek çoğu zaman yani sık sık yani çoğu zaman demeyim de. İsteddiğim zaman temizlik yapıyorum, istediğim zaman yemek yapıyorum. (gülüyor) O şekilde. Tabii biraz yalnızlık çekiyorum evet bir alışkanlığın şeyi var ama ona da o kadar çok zorlanmadım ya yani çok zorlanmadım. Şey konusunda mesela hiç zorlanmadım, hayatımdaki konforun azalmasıyla

ilgili. Aslında birçok şeyi ben kendim yapıyormuşum zaten. Yaşarken de aslında hani şey demedim “Uf yani birisi olsa da şunu şunu yapsa” dediğim bir şey olmadı yani. Bir tek bir araba vardı. Arabayla hani bir yere gidip geliyorduk belki onu da toplu taşımayla gitmekten hiç şey yapmadım yani bu zor gelmedi bana yani yük olmadı yani. Ha şeydi bir tek yük olan tek kısım, ailemin yanına giderken, giderken değil de dönerken sıkıntı oldu. Oradan getireceklerimi taşımak konusunda, o kadar. Kolay ya herhalde yani boşanmayla ilgili. İşte tabii Korona filan girdi yani Korona da bile yalnız başıma bir şekilde yapıyorsam herhalde Korona’dan sonra çok daha rahat yaparım değil mi? (gülüyor). Bu kadar şimdilik.

İşte iki kedi var kedim var iki tane. Kolumu kırdım, bisiklet bindim bu süreçte çok bisiklet bindim. Mesela bisiklet binmeyi bisiklet seviyorum baya seviyorum. Dışarda sokakta sokak hayvanı çok besliyorum, eskiden beri çok besliyorum. Zaten bir tartışma konumuzdu bu ama o konuda hak veriyorum yani. Şimdi hakkını yemeyeyim adamcağızın, biraz abarttığım doğru. Yani biraz fazlaca yani hepsini kurtarmak için uğraşıyorum yani bunun mümkünatı yok. Ya bunun zaman zaman farkına varıyorum ama sonra unutuyorum bunu. Yeniden hepsini kurtarmak üzere uğraşıyorum. İşte dur dediler, kolumu kırdılar benim galiba. (gülüyor) Bileğimi yani kol değil. Öyle...

Pek insan sevmiyorum, hayvan daha çok seviyorum. Yani insan sevmiyorum ya yani böyle insan... Ne diyeyim yani çok sevdiğim insanlar var ama genel olarak böyle bir insanoğlu sevmiyorum. İnsanoğlu sevmiyorum yani hani. Kötü özelliği çok fazla var ya o yüzden. Hayvanların öyle değil. Kötü özellikleri çok var yani. Kötüler ya bilmiyorum. Biliyoruz hepimiz. Bencil yani böyle bütün dünya onun etrafında dönüyormuş gibi hareket ediyor herkes. Herkes öyle yani. Tabii genel olarak şey de öyle insan türü öyle yani. O yüzden bütün eylemleri ona göre. İşte doğaya davranış biçimi hayvanlarda dahil buna. İnsanların kendi türüne bile yaptıklarını düşünürsek, bencillikleri... Yani insanın yapamayacağı kötü bir şey yok yani. Kötülüğün sınırı yok yani bence ama hayvanda öyle bir şey yok. Doğada yani. Öyle... Uzunca yıllar peskateryandım şimdi vegan oldum. Bir iki ay oldu bir buçuk ay iki ay diyelim. Sigarayı bıraktım. (gülüyor) Onu da Korona da yaptığım için kendimle gurur duyuyorum.

Yani vegan olmak nasıl etkiledi? Yani iyi etkiledi çünkü iyi hissediyorum yani yapmak istediğim bir şeydi hep. Yani hayvan sömürüsüne katkı sunmuyorum yani diye düşünüyorum, düşündüğüm için iyiyim yani mutluyum. Yani katkı sunmuyorum dediğim yani illa henüz tamamıyla yapabilmiş değilim belki hani ama çok az kaldı yani hani. Tamamıyla derken de

mesela işte ne diyeyim? İlaçlarla ilgili belki hani daha çok dikkat etmem lazım. Yani bir alternatiflerini bulmam lazım ya da ne biliyim kozmetik örneğin. Gerçi kozmetikte dikkat ediyorum ama tabii çok şey var yani. Tabii veganlığı aslında çok bilmiyormuşum şu anda henüz, öğrenme aşamasındayım. Uygulamaya başladım ama şey olarak çok da savunamıyorum ama o da olacak yakında inşallah (gülüyor). Yani insanlar şey diyor o da bilgi olsun “veganım deyip hani bitki temelli beslenmeyi kastediyor” yani veganlık bitki temelli beslenmekten başka bir şey. Sağlık için beslenme şeklini bitki temelli ise o bitki temellidir veganlık değildir yani ama en azından Türkiye için insanlar bunun ayrımını bilmiyor yani. Çok insan çok çok fazla insan.

İlk çalışmaya başladığımda ilk günlerimde şöyle oldu; çok kötü işte ben iş yeri çok güzel böyle İzmir’in en güzel yerinde bahçesi var filan öyle tarihi bina “Aaa ne kadar güzel” filan. Arkadaşlar iyiler ama müdür şey dedi; “seni niye buraya göndermişler ben seni ne yapacağım?” (gülüyor). Ben şok. (gülüyor) Gerçekten böyle bir hayal kırıklığı ve ben burada ne yapıyorum ya cümlesini yıllarca tekrar ettim sonra (gülüyor). İşte bir kaç ilk bir süre hep ilk bir iki hafta bir şey yapmadım falan da sonra yani böyle zaman geçmiyor dedim “bana bir şeyler verin” yani. Bir şeyler yapayım ben. Zaman zaman çok yoğun oluyor hala da öyle yapıyorum yani şu anda geri döndüğüm için. Zaman zaman çok yoğun oluyor, zaman zaman hiç iş olmuyor falan.

Memurluk yani işte bildiğimiz. Yarı çalışırsın yarı çalışmazsın filan hani sürekli çalışmazsın yani hani. Özel sektördeki gibi böyle günün yani gerçi özel sektörde de hemen hemen hep böyledir değil tabii de yani hani, sürekli çalışmaz daha az çalışırsın yani öyle. Gerçi şöyle şeye göre değişebiliyor hani, o kadarda kötülemezdim. Mesela benim çalıştığım kurum teknik bir kurum aslında. İnşaat mühendisleri ve mimarların daha çok daha yoğun çalıştığı daha yoğun emek harcadığı bir kurum. Onlar baya aslında yoğun çalışıyorlar yani hani. Yani orda böyle şey değil iyi karşılandım ben. En küçüktüm zaten iş yerinde. En küçüktüm ben o yüzden tabii böyle bir şey vardı yani. Uzunca bir süre en küçük kaldım. Ne kadar bir süre en küçük kaldım? Çok uzun bir süre kaldım mı? Tabii bir buçuk sene falan en küçük kaldım, en küçüktüm ben orada. Herkes iyiydi yani iş arkadaşlarımla iyiydim yani ama tabii şu vardı mesela; üniversiteden sonra işe başladığımda şeyi görüyorsun yani orası iş. İş yerinde böyle kendi yaşıtım olanlar da vardı. Yaşıtımd dediğim hani aynı kuşak 1yaş, 2 yaş büyükler falan vardı. Hatta bir yaşıtımda vardı ama aynı ilişki olmuyor tabii bekliyorsun olmuyor yani, iş arkadaşı yani iş bitince bitiyor falan.

Hani İzmir’de aslında ilk başta geldiğimde, çok yalnızlık çektim yani hani. Ankara’da çok arkadaşım vardı çok sosyaldim falan, buraya gelince bide hiç kimseyi tanıımıyordum yani. İzmir’de tanıdığım hiç kimse yoktu yani hiç kimse. Öğrencilik bitmiş gelmişim. Baya zor zamanlar geçirdim yani aslında bir yandan iş de istediğim gibi değil yani “ben ne yapıyorum burada diyorum” Bir yandan değiştirmek için uğraşıyorum. Ankara’ya geçmek için uğraştım. Bir yandan yüksek lisans için Ankara’ya gidip geldim, 2 sene boyunca. O da çok zorladı. Ankara’ya geçmek için uğraştım olmadı. Başka işler denedim bir şekilde olmadı. Sonra vazgeçtim. Biraz da tembellik yaptım aslında belki daha çok çabalasaydım olurdu illaki bir şeyler olurdu. Ya böyle yılgınlık vardı ya herhalde hani. Zaten bir şey bir yer bulamayacağımı düşünüyordum falan. Tam bu işe başlarken bir özel şirketle bir görüşme olmuştu falan istediğim bir yerdi ama olmadı. O da baya beni böyle bir üzmüştü. Sonra tekrar bir KPSS’ye hazırlandım. Baya da iyi hazırlanmışım ama gene böyle bir şanssızlık olmuştu. Yani kötü istediğim yani kötü gelmedi puan ama yani istediğim kuruma yerleşecek kadar olmadı falan. Yani önemli olan şu vardı yani ben ilk gittiğimde işte müdürün bana “yani acaba seni niye buraya gönderdiler ki” demiş olması o anı hiç unutmuyorum. Yani o baya hem kırıcı hem şok edici, hem böyle bir inanılmaz bir umutsuzluğa sürükleyen bir andı yani.

İzmir’e dair hatırımdaki en eski anı 8 yaşındayken, babamın dayısı burada yaşıyordu; dayısı, eşi, çocukları. Buraya gezmeye gelmiştik onu hatırlıyorum. Çok eğlenceli bir geziydi. Bir de (gülüyor) fuarda bu hani bu İzmir Fuarı var ya meşhur, babam bize uçan balon almıştı. Biz kaşık kavgası yaptığımız gibi kardeşimle gene uçan balon kavgası yapmıştık. Aynı balon tıpa tıp aynı ya bir balon için kavga ediyoruz ya. Sonra babam sinir oldu kızdı, aldı balonları elimizden bıraktı. Biz böyle arkasından baktık yani. Balon gökyüzünde böyle yani toplu iğne ucu kalana kadar seyrettim, takip ettim yani (gülüyor). Yukarı yükselişini, yani havada. O da o gezideki kötü anımız. İzmir’le ilgili en eski anım bu.

Köye giderim yani doğduğum büyüdüğüm köy. Ankara’ya giderim, üniversite okuduğum köy üniversite okuduğum şehir. (gülüyor) Yani İzmir. Nereye giderim? İşte ya şeye giderim, liseme giderim herhalde Denizli’de ki. Güzel zamanlardı. Mesela; aklıma gelenleri söylüyorum, illaki çok vardır da şu anda sadece aklıma gelenleri. Mesela bir 19 Mayıs işte bir 19 Mayıs Bayramı stadyumda biz işte görev almıştık falan. Bütün lise. Çok eğlenceliydi o mesela, 19 Mayıs Bayramı. Denizli’de Denizli Stadyumunda. Bu bir tanesi olabilir. Sonra bil saçımı kazıtmıştım ve bizim oralardaki o en yüksek dağa tırmanmıştık böyle çok eğlenceli, gene bir gündü. Onu hatırlıyorum, hatırladım. Suluhan’da oturduğum zamanlar güzeldi yani Ulus’u gezdiğimiz zamanlar güzeldi. Bölümle arazilere gittiğimiz bu Ankara çevresindeki

araziler; Haymana, Nallıhan arazileri falan yani. Onlar çok keyifliydi ya müthiş keyifli arazi çalışmalarıydı yani ders için gittiğimiz.

Yine Kadıköy gezileri güzeldi. İzmir'de deniz güzel. (gülüyor) Bütün denizler. Şey var mesela çok yakın arkadaşım onla evde geçirdiğimiz vakitler de çok güzeldi. Güzel vakitler geçiriyorduk yani. Çok olmuştur yani. Hem temizlik hem böyle işte içmeler falan. Hep de güzel şeyleri saydım değil mi? Hiç kötü bir şey saymadım. Neyse ya önemli değil güzelleri saymayalım. Yani mesela *** gezdiğim yerleri ziyaret etsem bir kederlenirim herhalde. Diğerlerinde gene mutlu olurum. Öyle...

Ha bir de şey var mesela ya bak çok önemli bunu söylemeyi unuttum yani. Mesela; küçükken yani bahçedeki erik yediğim zamanlar, erik ağacının altında yani onlar çok güzeldi yani. Salıncakta sallanıp. Keşke olsa da yapsak gene. (gülüyor) Kötülerden sayıyım biraz. Kötülerden saymayım vazgeçtim... Daha mutsuz daha mutsuz 16-17 yaş şimdi 36-37 yaş o zaman yani. Neden? İşte çok şey, üzüldüğüm zamanlar geçti falan. Herkesin öyle tabii de yani hani illaki öyledir de o zaman böyle bir umut daha böyle bir umutlusun falan her şeye. Şimdi o kadar öyle olamıyorsun, daha çok tecrübeden kaynaklı herhalde. Çok şey tecrübe etmiş olmaktan kaynaklı. Daha... Mesela o zamanlar şeyim yoktu yani anksiyetem yoktu ama son 10 yıl içerisinde 2 defa hani anksiyete teşhisi konuldu falan filan. Belki daha öncesinde de vardı anksiyetem üniversite vaktinde de vardı yani bilmiyorum ama lise de yoktu yani. Yani lisede 20 yıl öncesinde yoktu yani. Lisede de dememin sebebi o. Öyle...

Ama gene de hani şu aralar daha iyiyim ya hani son birkaç aydır daha iyiyim.20 yıl önce babam vardı, şimdi yok. Babaannem vardı, yok. Dedem vardı, yok. O evimizin bahçesi 20 yıl önce bu halde değildi. Daha güzeldi, daha çok ağaç vardı. Şu anda daha çok bina var bahçede. Keşke o hale gitse falan diye düşünüyorum hep, eskisi gibi olsa diye düşünüyorum. Mesela şimdi ben o zaman köyde yaşıyordum. Mesela o zamanın köyüyle şu anda ki gördüğüm aynı köyü anlatırsam mesela; o zaman üniversiteye giden mesela bir iki kişi vardı, şimdi çocukların çoğu üniversiteye gidiyor. Köyden de hani; ki bizim köy mesela hani aslında hani şey derler ya böyle “yapacak işi yoksa çocukları üniversiteye gönderiyorlar” falan. Hani öyle bir yer değil yani köy de çalışacak hani köy de tarım, ciddi tarım yapan bir köy ve o yüzden okumalarını istemezler genelde çocuklarının, tarımla uğraşmasını isterler ama şu anda yani belki yarı yarıya yani mezun olan liseden mezun olan çocukların yarısı üniversiteye gidiyor.

Erkek kadın ilişkilerinde daha rahatlar, biz de öyle değildi yani. Çok daha rahatlar. Giyim olarak da mesela kızlar daha rahatlar. Ben öyle değildim, 20 yıl önce. Yani hani daha böyle

açık da demek istemiyorum ama ne denir ki ona bilmiyorum. (gülüyor) Yok yok... Daha sıradan hani, sıradan da değil. Neyse yani hani köyde şey karşılanmaz hani daha böyle kısa, daha böyle açık kıyafetler falan. Yani şehirlerde de görüyoruz ki şu andaki yeni Türkiye'yi... Ama öyle değil yani tersine işliyor yani bir taraftan da hani köyler de bile artık daha rahatlar ve ben inanamıyorum ya hani makyajlar, saçlar. Böyle bakımlar falan ve genç kadınlardaki. Hay diyorum ya nasıl olur yani hani. İşte eskiden böyle gözünü boyayacağın ruj süreceğin falan "Aaa nasıl yani?" Bir şey yaparlar, neden boyandı o göz, o dudak. Şimdi öyle değil. Daha özgüvenli gençler. Kesinlikle öyle düşünüyorum.

Mesela benim kuzenlerim var lise de kız arkadaşlarıyla fotoğraflarını falan paylaşıyorlar yani bütün ailesi takip ediyor sosyal medyada da video paylaşıyorlar falan yani. Şaşıyorum ben açıkçası. (gülüyor) Şaşıyorum ama hani olumlu manada hani. Öyle... Bence şeyle alakalı bu yani globalleşme diyeceğim de böyle yani ne biliyim, internet artık sosyal medya. Herkes herkesin, yani internetin çok etkisi var hani artık şey bence sadece Türkiye'de değil tüm dünyayı takip ediyor gençler. O etkili bir şey yani bence. Sürekli haberdarlar değişimden. Sürekli değişiyor. Yaşlılar artık ayak uydurmak zorunda yani hani. Eskiden öyle bir şeyleri yoktu ama şu anda ayak uydurmak zorundalar ve zorla öğrenmeye çalışıyorlar yani şeyi, sosyal medyayı falan. Çünkü kopuyorlar ve hatta ben kendimde bile bunu hissediyorum yani. Sürekli teknolojiden daha çok haberdar. Aslında sevmiyorum da teknolojiyle böyle haşır neşir olmayı. (gülüyor) Ama buna ihtiyacım var yani bunu takip ediyormam lazım. İlerde yaşlandıkça sürekli bu güncellenmelerden haberdar olayım ki şey de kalabileyim yani zamanda kalabileyim. Yoksa gerisinde kalacağım diye düşünüyorum mesela ama teknolojiyi sevmiyorum, onu ne yapacağım? Bence onun etkisi var.

Yoksa bence gençler şey dinlemiyor yani. Yani tabii bu şey aslında iki kutuplu yani bir kutbu belki daha böyle artık daha da böyle fazlaca muhafazakârlaşmış bir kesimde olabilir ki öyle olduğunu da düşünüyorum. Diğeri de tam tersi bu çatışmaya da yol açabilecek bir şey yani, yakın gelecekte. Yani bir kısmı hiç tamamen tersine hareket ediyor, dinlemiyor yani şu anda ki genel politikaların tersi, diğeri de tam onların hizmetinde gibi durum var galiba. Tamamen şey ama aslında söylediğim din temelli söyledim bunu. Tabii din temelli olunca şey de oluyor sorgulamayınca bir sürü konuyla ilgili de muhafazakârlaşmış oluyor yani insan.